

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

ФАКУЛЬТЕТ ІСТОРІЇ, ПОЛІТОЛОГІЇ ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

КАФЕДРА МІЖНАРОДНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

**КОМУНІКАЦІЙНІ ПРАКТИКИ
У СУЧАСНОМУ
ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ**

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
20 травня 2016 р.*

**Чернівці
2016**

ББК 66.011.1 + 66.07

К 639

УДК 323.23(08)

*Друкується за ухвалою Вченої ради Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича*

К 639 **Комунікаційні** практики у сучасному політичному дискурсі : зб. наук. праць за матеріалами Всеукр. наук.-практ. конф. 20 травня 2016 р., Чернівці / відп. ред. В.П. Фісанов. – Чернівці : Чернівецький національний університет, 2016 . – 108 с.

Редколегія:

д.соц.ком., проф. Василик Л.Є.; д.і.н., проф. Добржанський О.В.; д.політ.н., Круглашов А.М.; д.і.н., проф. Макар Ю.І.; д.і.н., проф. Марусик Т.В.; д.ф.-м.н., проф. Остапов С.Є.; д.і.н., проф. Фісанов В.П. (*голова*).

У збірнику подано матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Комунікаційні практики у сучасному політичному дискурсі» (20 травня 2016 р.), яка була організована кафедрою міжнародної інформації Чернівецького національного університету. Доповіді учасників торкаються актуальних питань подальшого розвитку інформаційного суспільства в Україні у контексті сучасних європейських комунікаційних практик. Видання розраховане на науковців, викладачів, медійників, державних службовців, учителів, аспірантів, студентів та усіх зацікавлених у розвитку мадіакомунікацій.

Автори матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

Адреса редколегії: Кафедра міжнародної інформації, факультет історії, політології та міжнародних відносин, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, вул. Коцюбинського, 2, м. Чернівці, 58012, тел.: (0372) 525555, E-mail: ivosadtsa@yahoo.com

ЗМІСТ

Вступне слово	5
----------------------------	---

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Фісанов Володимир

Чи варто посилювати «критичне мислення» в умовах цивілізаційних викликів: інформаційні виміри	6
--	---

Дубов Дмитро

Формування концепту «стратегічні комунікації» у США: до історії виникнення та розуміння	8
--	---

Василик Любов

Професійні стандарти буковинських ЗМК: моніторинговий аспект	12
--	----

Ціватий В'ячеслав

Коммуникационные практики и межкультурная коммуникация в условиях глобализации: институциональное измерение и культурная идентичность XXI века	17
--	----

Ротар Наталія

Комунікативні ресурси локальних політичних режимів (на прикладі Чернівецької області)	22
--	----

3

СЕКЦІЯ 1. ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО

В ЄВРОПІ ТА УКРАЇНІ: СУЧАСНІ СУСПІЛЬНІ ПРАКТИКИ

Бурдяк Віра, Бутирська Ірина

Проблеми діяльності мас-медіа в сучасній Болгарії	26
---	----

Карпо Василь

Завдання інформаційної політики України у державах ЄС	30
---	----

Макух-Федоркова Іванна

Теорія культивування як ефективний метод впливу мас-медіа на аудиторію	32
---	----

Катеринчук Павло

Соціальні медіа як чинник формування нових ідентичностей	37
--	----

Лозинський Адам-Любомир

Явище Facebook-літератури: український досвід	41
---	----

Гісса Олександра

Інформаційна політика України як одна з причин суспільного євроскептицизму	44
---	----

Найдич Марина

Шляхи подолання дисконікації між молодіжними організаціями, владою та молоддю	47
--	----

Попович Юлія

Соборність як ключове поняття

у редакційній політиці газети «Буковина» (1895-1897 рр.) 49

Шевченко Олена

Інноваційні інструменти культурної дипломатії України

після Євромайдану 54

Богатириць Валентина

Цифрова дипломатія (Digital or Ediplomacy)

як ключовий вектор іміджмейкінгу 58

Зайцева Зінаїда

Україна початку ХХ ст. у міжнародному інформаційному просторі 62

Цікул Ірина

Комунікативні стратегії у сучасному політичному дискурсі 67

СЕКЦІЯ 2. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Юрійчук Євгенія

Russian-American Youth Organization's Activities as a Component

4 of Information Warfare .....71.

Сторощук Богдан

Дискомунікація як інституційна проблема економічної влади 73

Мельничук Ігор

Методи протистояння російській пропаганді в Україні:

основні недоліки та шляхи їх подолання 78

Пасніченко Анжела

Забезпечення інформаційної безпеки держави

за умов несиметричної взаємодії 80

Поліщук Олег

Інформаційний тероризм як загроза національній безпеці 87

Шкробанець Олена

Особливості експертних оцінок та характеру громадської думки

в умовах початкового етапу неоголошеної війни між РФ та Україною 89

Нечаєва-Юрійчук Наталія

Інформаційні виклики національній безпеці України

на сучасному етапі 94

Осадца Іван

Активність російської пропаганди в політичному просторі

Республіки Болгарія (на прикладі місцевих виборів 2015 р.) 96

Звездецька Оксана

Система кібернетичної безпеки Північноатлантичного Альянсу 100

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ 106

матеріальних ресурсів, зокрема, фінансового забезпечення, часто органи державної влади не мають відповідних статей розходів, тому представники молодіжних організацій у заявках змушені прописувати «правильні» статі видатків);

- показова звітність (багато заходів організуються тільки заради статистичних даних);
- формалізм та бюрократизм (на фінансову підтримку від держави можуть розраховувати лише молодіжні організації всеукраїнського; частіше за все це декілька організацій, які навелися правильно заповнювати необхідні анкети);
- тощо.

Отже, в Україні наявна дискомунікація між молодіжними організаціями, владою та молоддю. Подолання зазначеної проблеми вбачаємо в оптимізації взаємовідносин учасників системи шляхом трансформування з вертикальної моделі комунікації у транскомунікативну.

Список використаних джерел:

1. Дослідження «Молодь України 2015». – Київ 2015. – 85 с.
2. Закон України «Про молодіжні та дитячі громадські організації». // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – №1.
3. Кіслов Д.В. Термінологія комунікацій: теоретичний дискурс та його практичне використання [Електронний ресурс] / Д.В. Кіслов // Електронне наукове фахове видання «Державне управління: удосконалення та розвиток». – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=551>.
4. Лозовицький О.С. Доктрина молодіжної політики України як основа формування, розвитку й ефективної реалізації сучасної конкурентоспроможної особистості [Електронний ресурс] / Олександр Станіславович Лозовицький. – 2007. – Режим доступу до ресурсу: http://www.experts.in.ua/baza/analytic/index.php?ELEMENT_ID=35666.
5. Філософський енциклопедичний словник. – К.: Абрис, 2002. – С. 291.

© Юлія Попович

СОБОРНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ У РЕДАКЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ ГАЗЕТИ «БУКОВИНА» (1895-1897 рр.)

Українська преса минулого – потужний і неоціненний пласт інформації, вивчення якого має надто важливе значення для дослідження масової комунікації у сучасному світі. За останні два десятиліття особливої актуальності набуло наукове осмислення регіональної журналістики.

Ідейно-тематичний аналіз періодичних видань, особливо тих, що виходили в умовах окупації українських земель чужими державами наприкінці XIX – в першій половині XX ст., свідчить, що головною стратегією в діяльності редакцій була орієнтація на соборність.

У контексті порушеної проблеми, на нашу думку, ретельної уваги потребує перша в Чернівцях українська газета «Буковина» (1885-1910 рр.). Вона свого часу привертала увагу авторів «Історії української дожовтне-

вої журналістики» [4], П. Федченка [13], В. Дмитрука [5], Ф. Погребенника [9]. На початку 90-х років минулого століття до України потрапила монументальна праця «Буковина. Її минуле і сучасне» [1], де в контексті розділу «Українська преса і періодичні видання на Буковині» чимало місця відведено ролі газети «Буковина» в суспільно-культурному житті краю. У 1999 р. М. Тимошик перевидав унікальну книгу Аркадія Животка «Історія української преси» [6]. У ній автор лаконічно веде мову й про розвиток української преси Буковини та однойменної газети зокрема. Серед найновіших та найповніших досліджень з історії буковинської періодики є праці М. Романюка [11], І. Михайлина [8]. Не стоять осторонь дослідження «Буковини» й сучасні чернівецькі науковці: Л. Василик [2], А. Гречанюк [3], О. Масан [7] та ін.

Довідка про цей часопис міститься в «Словнику журналіста: терміни, мас-медіа, постаті», який вийшов за загальної редакції Ю.М. Бідзілі у 2007 р. в Ужгороді: «Буковина» – українська тижнева газета, виходила в Чернівцях (1885-1910), пізніше – у Відні (1910-1918), видавав Союз українських послів на Буковині. Редактори: Ю. Федькович (1885-1888), С. Дашкевич (1888-1894), О. Маковей (1895-1897) та ін. У суспільно-політичних питаннях дотримувався ліберально-буржуазних поглядів. «Б.» друкувала твори класиків української літератури і переклади красномовства зарубіжжя. Літературно-наукові додатки до «Б.» – два випуски збірника «Зерна», тижневик «Неділя» (1895)» [12, 103]. До зазначеного додамо, що Союз українських послів на Буковині мав відношення до видання газети лише у другий період її виходу в 1910-1918 роках, а в 1885-1909 роках її видавало спочатку товариство «Руська Бесіда», а з 1895 р. (ч.133) – «Руська Рада».

Оскільки «Буковина» виходила досить тривалий час, тому ставимо за мету дослідити 1895-1897-мі роки в історії газети, коли, за нашими спостереженнями, вона набула кульмінаційного розвитку і насправді стала всеукраїнським громадсько-політичним та літературно-художнім органом. Редакцію часопису в зазначені роки очолював відомий письменник і журналіст Осип Маковей. Ролі О. Маковея як керманіча газети присвячена стаття О. Поповича «Осип Маковей – редактор газети «Буковина»» [10].

Газета була заснована з ініціативи першого на Буковині українського громадського, культурного та освітнього товариства «Руська Бесіда» (засноване 1869 р.), в якому на початках переважали москвофіли. З 1884 року в цій організації відбуваються зміни, в результаті яких керівництво товариством переходить до кардинально протилежної суспільної сили – народовців. Після зміни влади «Руська Бесіда» активно починає займатися видавничою діяльністю, так 1 січня 1885 року побачила світ перша українська газета краю «Буковина». До складу «Руської Бесіди» входили освічені, національно свідомі, прогресивні представники української інтелігенції Буковини, тому газета намагалася на своїх сторінках розвивати національну ідею, підтримувати українське слово, українську книгу, відстоювати державну єдність та нероздільність українських земель.

Щоб краще зрозуміти роль «Буковини» у промоції українського слова в краї та роль О. Маковея як «редактора з-над синього Прута», котрий у своїй редакційній діяльності орієнтувався на Київ, звернемося до структури газети та змістового наповнення її шпальт. При цьому нагадаємо, що О. Маковей успішно втілював у практику редакційну програму, яку ще в першому числі 1885 року «Буковина» оприлюднила: «[...] Подавати вістки про духовне життя галицьких, угорських і на Україні жиючих братів наших, належачих до одної і тої ж самої великої родини – вірних синів одної рідної неньки нашої Матері-Руси» (Родимці! // Буковина. – 1885. – Ч.1. – 1 січня).

За нашими підрахунками, лише з 1895 по 1897 рр. вийшло близько 750 чисел «Буковини», зустрічаються спарені номери. З приходом до газети О. Маковея у квітні 1895 р. періодичність видання зростає до чотирьох разів на тиждень (вівторок, четвер, субота і неділя), а з першого номера 1896 р. – виходить щоденно, окрім неділі та «русских свят». За короткий час талановитий письменник і публіцист, журналіст і редактор перетворив «Буковину» на щоденник всеукраїнського значення.

Перу Осипа Маковея належить чимало публікацій в «Буковині». Зокрема він виступав у часописі як поет, прозаїк, літературний критик і неперевершений публіцист. Особливо йому вдавалися нариси, статті, фейлетони. Кожного року він друкував у середньому по 30 публіцистичних статей, чимало з яких залишаються актуальними й понині.

В редакційній роботі О. Маковееві допомагав лише один помічник (перших два роки С. Кравчук, на третьому – Л. Лопатинський). Редактор, щоб заповнити шпальти газети, мусив часто писати і на політичну, і на економічну тему статті, і оповідання, і вірші, і рецензії. Переважна більшість публіцистичних матеріалів у газеті підписані псевдонімами, криптонімами, або взагалі без підпису. У редакційних підшивках газети «Буковина» рукою О. Маковея олівцем розшифровано переважну більшість статей і встановлено таким чином їх авторство.

О. Маковей писав на найрізноманітнішу тематику. Кожну свою публіцистичну статтю письменник здебільшого присвячував не одній, а кільком проблемам сучасної йому дійсності, майстерно об'єднуючи їх довгими інтригуючими назвами і блискучою формою викладу. Він описував факти соціальних та національних утисків під зверхністю Австро-Угорщини, вузькоглядність, байдужість тогочасної інтелігенції до громадських справ, кар'єризм. У своїх статтях О. Маковей особливо багато уваги присвятив питанню розвитку української культури, мистецтва, літератури в умовах Австро-Угорщини та Росії. О. Маковей не тільки критично оцінював важке становище української культури та її діячів, а й намагався якось зарадити цій ситуації, зокрема закликав свідомі патріотичні сили об'єднатися, наприклад, як це робили чехи, поляки та інші сусідні народи.

1897 року О. Маковей побував у Києві. Як наслідок, під враженнями від побаченого у «столиці городів руських» народився цикл віршів, який спочатку був надрукований в «Буковині» (1897. – 11-16 листопада), а в

1917 р. склав поетичну збірку «Подорож до Києва». Двадцять віршів, частина яких написана в іронічно-сатиричній формі, виражали почуття синів одного народу, які волею долі жили по різні боки австрійсько-російського кордону. Ідеєю духовного єднання, боєм за втратою незалежності України під зверхністю Росії, засудженням русифікаторської політики царизму та вірою у воскресіння держави наповнені вірші «Привіт Україні», «Мати городів руських», «Кияни», «Нова думка», «Пам'ятник Хмельницькому», «Воскресення» та ін. Отже і своїм художнім словом О. Маковей закликав буковинців до соборності з братами-наддніпрянцями.

Щодо рубрик у газеті за 1895-1897 рр., то сталих, які б виходили періодично з номера в номер не так вже й багато. Зокрема, це такі рубрики, як «3 життя», «Дрібні вісті», «Допись», «Перегляд політичний», «Телеграми «Буковини»», хоча й вони зустрічаються не в кожному номері.

«Буковина» активно інформувала своїх читачів про життя українців на всіх українських землях, як західноукраїнських, так і по той бік Дніпра. Часопис не давав забути основному населенню Буковини про їхнє етнічне походження, пробуджував патріотизм, національну свідомість. В такий спосіб, крізь призму своїх публікацій, газета відстоювала соборність української держави, намагалася вказати шляхи до об'єднання українських земель в єдину суверенну Україну.

52

Не можливо оминати увагою такі яскраві публікації 1895 р., заголовки яких говорять самі за себе: «Хроніка з України» (3 листів і часописів. Ч. 20-21, ч. 123), «3 життя на Україні» (Ч. 35. – С.1, ч. 54. – С. 2, ч. 57. – С. 1-2), «Відгук Галичини на Україні» (Допись з України. Ч. 157. – С.1-2, ч. 158. – С.1-2), «Лист з Лубен в Росії» (Ч.145. – С.3), «Вісти з Росії» (Ч. 49. – С.2-3), «Фінанси Росії» (Допись «Буковини». Ч. 77. – С. 1-2), «Новини з Росії» (Допись «Буковини». Ч. 131. – С.2, ч. 132. – С.2, ч. 136. – С.3, ч. 137. – С.2, ч. 143. – С.2-3, ч. 149. – С.2-3), «Вік наших письменників» (Ч. 103. – С.1-3) та ін.

У 1896 році – «Допись з Києва» (Ч.122. – С.1-2), «Що ви собі думаєте, Москалі?» (Ч. 41. – С.1-2), «Допись з України» (Ч. 201. – С. 2, Мих. К-ий), «Справа мови на Україні» (Ч. 233. – С.1-2), «Хліборобські спілки в Херсонщині» (Ч. 143, 144,145, Віра Коцюбинська), «Памяти Тараса Шевченка» (Ч. 51, ч. 52, Володимир Масляк), «Російські часописи про Шевченка» (Ч.66. – С.1-2, Осип Маковей), «Ольга Кобилянська» (Ч.99. – С.1-3), «3 історії нашої літератури» (Ч.133. – С.1-3, ч. 134. – С.1-3, О.М.) та ін.

1897 рік запам'ятався такими публікаціями: «Роковини в 1897 році в літературнім життю України-Руси» (Ч.1. – С.2-3, ч.2. – С.1, Др. М.П.), «Історична правда» (Ч.3. – С.1, Епіграф: Як би ви вчилися так, як треба, / То й мудрість би була своя... / Т.Шевченко), «Микола Івасюк» (Руский артист-маляр, ч.5. – С.1-2, Осип Маковей), «Польща а Україна» (Ч.7. – С.1-2), «На кримських виноградниках. ІV.* Дорогі устриці» (Ч.10. – С.1-2, ч.11. – С.1-2, Ол.Кониський), «Галицко-русский ділетантизм а українсько-руска агресивність» (Ч.17. – С.1, ч.18, ч.19, ч.20, Володимир Масляк), «1872-1897. Чи навчилися ми чого за остатніх 25 літ?» (Ч.23, - С.1-2), «Вісти з Канади» (Слово на розум нашим селянам, ч.24. – С.1-2, Кирило Ґеник, госпо-

---

дар в Канаді), «Посрамленіє» москвофілів» (Ч.28. – С.1-2), «Дещо з угорської Руси» (Ч.30. – С.1-2), «Пантелеймон Олександрович Куліш» (некролог, Ч. 32. – С.1), «Русини в Сполучених державах» (Ч.38. – С.1-3, ч.39. – С.1-3, ч.40. – С.1-3), «Російські відносини» (Допись «Буковини» з Росії, ч.42. – С.1-2, Українець) та ін.

Серед актуальних матеріалів, надрукованих у «Буковині» 1897 р. (Ч. 126-149, 277-285, 287-288), особне місце відводимо серії опублікованих розділів із майбутньої книги С. Смаль-Стоцького з історії українців Буковини «Буковинська Русь».

Отже, «Буковина» у час свого розквіту (1895-1897 рр.), продовжила услід за С. Воробкевичем (1877 р. видав у Чернівцях український альманах «Руська хата»), Ю. Федьковичем (перший редактор газети) будити національну гідність українців краю. Вона виконувала дуже важливу суспільно-політичну роль – єднала духовно з Києвом-столицею не тільки буковинців, але й всіх українців Галичини, Закарпаття, та тих, що мешкали далеко поза її етнографічними кордонами.

Список використаних джерел:

1. Буковина. Її минуле і сучасне / За ред. Д. Квітковського, Т. Бринзана, А. Жуковського. – Париж – Філадельфія – Дітройт, 1956. – 965 с.
2. Василик Л.Є. Іван Франко і буковинська періодика кін. ХІХ – поч. ХХ ст. / Л.Є. Василик // Буковинський журнал. – 2007. - №1. – С. 150-164
3. Гречанюк А. Газета «Буковина» (1885) та її роль у громадському та літературному житті краю / А. Гречанюк // Наук. вісник Чернівецького університету. – Чернівці, 2000. – Вип. 87. – С. 61-65.
4. Дей О., Моторнюк І., Нечитайлюк М. Історія української дожовтневої журналістики / О. Дей, І. Моторнюк, М. Нечитайлюк. – Львів: Вища школа, 1983. – 511 с.
5. Дмитрук В. Нарис історії української журналістики ХІХ ст. / В. Дмитрук. – Львів, 1969. – 145 с.
6. Животко А. Історія української преси / Аркадій Животко. – К.: НВЦ «Наша культура і наука», 1999. – 368 с.
7. Масан О. З літопису української преси на Буковині / О. Масан // Засоби масової інформації Чернівецької області: Довідник. – Чернівці, 1996. – С. 3-12.
8. Михайлин І. Історія української журналістики: Книга перша. Підручник / І. Михайлин. – Харків: ХІФТ, 2000. – 279 с.
9. Погребенник Ф. Юрій Федькович і газета «Буковина» / Ф. Погребенник // Радянське літературознавство. – 1966. – №4. – С. 41-46
10. Попович О. Осип Маковей – редактор газети «Буковина» / О. Попович // Науковий вісник Чернівецького університету. – Чернівці, 1998. – Вип. 34. – С. 3-8.
11. Романюк М. Українська преса Північної Буковини як джерело вивчення суспільно-політичного життя краю (1870-1940) / М.М. Романюк. – Львів: Фенікс, 2000. – 588 с.

---

12. Словник журналіста: Терміни, мас-медіа, постаті: словник-довідник / За заг. ред. Ю.М. Бідзілі. – Ужгород: Закарпаття, 2007. – 224 с.

13. Федченко П. Преса та її попередники. Історія зародження й основні закономірності розвитку / П. Федченко. – К.: Наукова думка, 1969. – 217 с.

© Олена Шевченко

ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ КУЛЬТУРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ЄВРОМАЙДАНУ

Питаннями культурної дипломатії в Україні нині опікуються на найвищому державному рівні. Це – Адміністрація Президента, Міністерство закордонних справ, Міністерство інформаційної політики України, а також Міністерство культури і туризму, Міністерство з питань сім'ї, молоді і спорту, Міністерство освіти і науки та ін. В 2015 році свідченням такої уваги стали такі кроки, по-перше, створення ради реформ при Адміністрації Президента України за напрямом «Просування інтересів України у світі», яка у березні минулого року запустила Програму просування інтересів України у світі; по-друге, Міністерством закордонних справ був організований Форум культурної дипломатії та створення управління публічної дипломатії при цьому органі влади; по-третє, Міністерство культури України в серпні минулого року ініціювало створення Українського інституту Тараса Шевченка та розпочало роботу над Концепцією інституції. У серпні 2015 року Міністерство інформаційної політики України анонсувало запуск мультимедійної платформи іномовлення на Азію, Європу, США і популярні курорти, з метою інформувати світ про новини України та рекламувати її інвестиційну і туристичну привабливість.

Нині разом з традиційними інструментами презентації національної культури в контексті просування національних інтересів застосовуються інноваційні заходи. До традиційних каналів культурної дипломатії відносять діяльність культурних центрів країни, які як правило працюють при посольствах України за кордоном. Станом на грудень 2013 року в європейських країнах діяло 17 культурно-інформаційних центрів у складі закордонних дипломатичних установ України: в Австрії, Бельгії, Білорусі, Болгарії, Греції, Грузії, Естонії, Іспанії, Італії, Молдові, Польщі, Португалії, Румунії, Туреччині, Угорщині, Франції, Чехії. При Посольстві України у ФРН діє інформаційно-культурна агенція України [1]. Культурна дипломатія включає в себе не лише організацію курсів з вивчення національної мови в іноземних державах, але і проведення тематичних тижнів, присвячених національній культурі, літературі кінемаатографу; організацію фестивалів, свят і вечорів, присвячених національній мові і культурі, проведення виставок тощо.

Ілюстрацією зазначеного вище може бути діяльність Посольства України в Королівстві Бельгія. Так, за сприяння дипустанови 9-12 грудня 2014 року в приміщенні Європарламенту в Брюсселі в рамках конференції «Україна як тест на європейську солідарність» було представлено фото-